

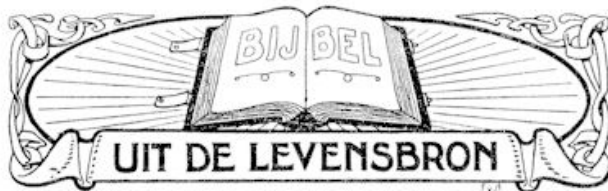
MEISJESLEVEN

CHRISTELIJK TIJDSCHRIFT
VOOR ONZE
VROUWELIJKE JEUGD.

ONDER REDACTIE VAN J. M. WESTERBRINK-WIRTZ EN P. KEUNING

MET MEDEWERKING VAN DE DAMES: JOHANNA BREEVOORT, H. S. S. KUYPER, J. H. KUYPER, J. L. F. DE LIEFDE, A. E. A. MONGERS, H. RIEMENS, C. STRIJDER, MARION VEREN, EN DE HEEREN: B. WESTERA, P. DE ZEEUW J.GZN. ENZ.
REDACTIE-ADRES: REDACTIE „MEISJESLEVEN” TE BAARN — UITGAVE: UITGEVERSMAATSCHAPPIJ E. J. BOSCH J.BZN. TE BAAR
Verschijnt den 2^{den} Donderdag van iedere maand. Abonnementsprijs f 1.95 per half jaar. Men verbindt zich voor een geheelen jaargang.

DE TEGENSTELLING.

En zie, een Engel des Heeren stond bij hen, en de heerlijkheid des Heeren omscheen ze, en zij vreesden met groote vreeze.
Lucas 2 : 9.

Hemelsch licht en aardsche donkerheid. Aardsche armoede en hemelsche rijkdom. Dát is de tegenstelling, die in het Kerstevangelie ons moet treffen.

De herders zijn omgeven door nachtelijke duisternis, terwijl zij de wacht houden over de kudde op de velden van Bethlehem. En zie, daar daalt een hemelbode neer, daar omschijnt hen de heerlijkheid des Heeren, daar wordt de nacht verlicht.

De herders vreezen met groote vreeze, want zij zijn zondige menschen en de groote tegenstelling tusschen de duisternis van deze aarde en de hemelsche lichtglans treft hen. Terwijl zij vreezen, spreekt de engel hen van groote blijdschap.

Die herders kenden het leed en de smart van het leven. Zij wisten van moeite en angst, van zuchten en tranen. En nu hooren zij van groote blijdschap, van hemelsche blijdschap, van een blijdschap, die aan alle droefheid en alle lijden een einde zal maken.

Zie, wat een tegenstelling!

En wij, die zóó vaak het Kerstevangelie hebben gehoord, kunnen toch soms zóó verlangen, om óók eens hemelsch licht te zien in onze aardsche duisternis, om óók eens hemelsche blijdschap te ontvangen

in onze aardsche droefheid, om óók eens rijk te worden, daar wij arm zijn.

Maar dat licht en die blijdschap en die vreugde komt niet tot ons, als de Kerstgeschiedenis slechts geschiedenis voor ons blijft, een boeiend, aandoenlijk verhaal, vooral... goed voor kinderen.

De tegenstelling, waarover we spraken, houdt toch verband met een andere tegenstelling, een nog grootere. Hemelsch licht en aardsche donkerheid! En nu daalt uit dat hemelsch licht de Zone Gods en gaat in de aardsche donkerheid in. Nu geeft Hij de vreugde des hemels op en wordt Hij de Man van smarten. Nu geeft Hij vrijwillig Zijn rijkdom prijs en wordt een arm, zwak menschenkind.

Wat een tegenstelling! Op de velden van Bethlehem daalt de hemelsche lichtglans neer, en spreekt een hemelbode van groote blijdschap en zingen straks de engelen. En, daarginds, in het donker, in de stal, ligt, omwonden van schamele doeken, in de kribbe, het Kind dat schreit.

Maar juist deze tweede tegenstelling verklaart de eerste. Let er op, dat de engel nederdaalt, om van dat arme Kind te spreken. Zonder dat Kind geen nederdalenden engel. Zonder dat arme Kind geen verkondiging van grooten rijkdom. Zonder dat schreiende Kind geen verkondiging van groote blijdschap.

Zonder dat Kind zou de tegenstelling tusschen aardsche donkerheid en hemelsch licht, tusschen aardsche smart en hemelsche blijdschap te groot zijn. Zonder Hem, die is gekomen om hemel en aarde weer te vereenigen, kan niemand het hemelsche licht zien, kan niemand van hemelsche blijdschap hooren.

Maar nu!

Nu is daar de Engel, de hemelbode. Nu omschijnt

den herders de heerlijkheid des Heeren. En ze mogen dan al vreezen met groote vreeze, ze zien dat licht toch en ze hooren die verkondiging. En dit alles danken zij Hem, die arm werd, om hen rijk te maken, die in onze donkerheid inging, opdat wij hemelsch licht zouden zien, die onze smarten op zich nam, om ons een eindelooze vreugde te schenken.

Zie, laat het komende Kerstfeest u dit prediken. En als gij dan ook begeert te zien dat hemelsch licht, waar alles voor u zoo donker is; als gij dan ook naar die hemelsche blijdschap verlangt, omdat gij zoo droevig zijt; als gij ook zoo gaarne rijk wilt worden, naar ge u zoo arm weet, ga dan tot het Kind in de kribbe, die nu Zijn langen lijdensweg begint, die nu Zijn diepe vernedering aanvaardt, die nu Zijn rijkdom opgeeft, alleen, opdat Hij zou zijn de Middelaar Gods en der menschen.

Bethlehem en Golgotha zijn de beide eindpunten van Zijn lijdensweg. Vergeet het niet. Golgotha is zonder Bethlehem niet te verklaren.

En nu zult gij u met de herders niet kunnen verheugen, gij zult met de herders geen hemelsch licht in de nachtelijke donkerheid kunnen opvangen, als gij niet gaat tot Hem, om Wiens wil de nacht veranderd wordt in den dag, tot Hem, die alleen hemelsche blijdschap schenken kan.

„Vreest niet, want zie, ik verkondig u groote blijdschap, die al den volke wezen zal, namelijk dat u heden geboren is de Zaligmaker, welke is Christus de Heere, in de stad Davids.”

Daal nu neer, hemelsch licht. Klink nu, engelenlied. En de herders hooren en zien en verstaan.

Daarom ook geschiedde het, „als de engelen van hen weggevaaren waren naar den hemel, dat de herders tot elkander zeiden: Laat ons dan heengaan naar Bethlehem, en laat ons zien het woord dat er geschied is, hetwelk de Heere ons heeft kond gedaan.”

Ja, klink engelenlied en straal, hemelsch licht, want in de donkere stal van Bethlehem ligt Hij, die gekomen is, opdat aan zondaren, die hun toevlucht tot Hem nemen, het licht zou opgaan in de duisternis en opdat ze, Hem roemend, zingen zouden van de groote blijdschap, die zij van Hem ontvingen.

* * *

Alleen voor de arme herders schijnt het licht in den Kerstnacht en alleen de arme herders ontvangen de blijde boodschap uit Engelenmond.

Bethlehem rust in den donkeren nacht. En geen van al de slapers in de huizen hooren het wonder verkondigen dat geschied is.

De arme herders zijn de verkorenen. Want zij

zijn gereed, om het hemelsch licht te zien en ze zijn bereid, de blijde boodschap te ontvangen.

Dáár komt het nu maar op aan. Ja, straks hooren ook de inwoners van Bethlehem het wondere feit wel verkondigen, maar zij hebben er niets aan. Zij verstaan er niets van.

De herders hebben er iets aan en verstaan er iets van, omdat zij er voor bereid zijn.

Dat weten zij zelf wel niet, want als dat hemelsch licht hen omschijnt, vreezen ze met groote vreeze, maar het is toch zoo. Zij hebben den beloofden Messias verwacht en verlangend naar Hem uitgezien. Zij hebben gewacht en gebeden. Zij zijn zich hun armoede bewust geweest en wisten, dat die Messias, die komen zou, hen rijk zou kunnen maken. Zij wisten dat ze waren in de donkerheid en in den nacht en geloofden, dat het licht hen op zou gaan, als de Opgang uit de hoogte hen zou bezoeken.

En zoo moet het nu met ons zijn, als wij in waarheid Kerstfeest zullen vieren. Dan moeten wij bereid gemaakt zijn om dat hemelsche licht te zien en die hemelsche blijdschap te genieten.

Bid dan, of God u daarvoor bereiden wil. Bidt, dat ge uw armoede moogt kennen en uw droefheid en uw zonde en schuld.

Want dan alleen wordt ook u de groote tegenstelling openbaar. Zie, gij zijt arm, maar Christus maakt u rijk. Zie, gij zijt in duisternis en schaduw des doods maar Christus richt uw voeten op den weg des vredes. Zie, gij zijt bedroefd om uw zonden, maar gij zult leeren roemen en juichen in uw schuldvergifenis.

En dan, dan eerst viert gij in waarheid Kerstfeest. Want dan wordt uw Kerstfeest een Christusfeest. Dan gaat gij naar de kribbe van Bethlehem om te roemen en te danken.

Dan wordt het: Heere, werdt Gij zoo arm, zóó doodarm voor mij, arme zondaar? Heere, naamt Gij al die smart op U, om mij rijk te maken, mij, die in droefheid teneer zat? Heere, daalde om U de zwarte duisternis, opdat ik hemelsch licht zou zien? O, hoe zal ik U daarvoor ooit naar waarde prijzen.

Ja, dan viert gij blijde het Christusfeest. Want dan neemt gij dat hemelsch licht mee in uw leven en in uw werk. En dan draagt gij die groote blijdschap mee in uw hart. En dan neemt ge die engelenboodschap mee en overal, overal, waar ge ook komt, verkondigt gij door uw lied en uw werk en uw woord: O, arme zondaar, daar is voor allen, die nederig willen knielen bij de kribbe van Bethlehem, licht en blijdschap en leven, want Christus kwam. Wij hebben Zijn licht gezien en wij hebben de engelenboodschap gehoord en verstaan. Kom, ga

dan met ons, om bij het Kind, dat ligt in de kribbe, dankend en in aanbidding neer te knielen.

K.

Engeland, hoewel een van de overwinnaars in de wereldoorlog, kan evenmin als de andere entente-landen in rust en vrede deze overwinning vieren. Bitter zijn de vruchten van dezen strijd, ook voor wie niet tot de geslagenen behooren. Zij openbaren zich niet alleen daar, waar veel ledige plaatsen zijn die nooit weer vervuld kunnen worden; ook zij, die min of meer gezond uit den krijg terugkeerden, valt het vaak moeilijk, opnieuw een plaatsje aan 's levens disch te veroveren. Wanneer we lezen van de groote werkloosheid in Engeland; wanneer we hooren van een oud-strijder, één van hen dus, voor wie wel in de eerste plaats gezorgd moest worden, die z'n eereteekenen moest verpanden of verkoopen om aan brood te komen, dan begrijpen we dadelijk dat dit gebrek aan werk niet zonder invloed bleef op de positie van de in haar eigen onderhoud voorzienende Engelsche vrouw.

De „Times” schat het aantal werklooze vrouwen in Engeland thans op 700.000. In Juli j.l. bedroeg haar aantal volgens de officieele statistieken 377.000 terwijl 255.000 vrouwen met verkorten arbeidsduur werkten, doch deze cijfers zijn slechts die der arbeidsbeurzen.

Mej. Madeline Symons, secretaris van de vrouwelijke afdeling der National Union of General Workers, heeft verklaard dat de toestand wanhopig is. Duizenden vrouwen hebben geen stuiver inkomen. Zij meende evenwel dat de toestand kan worden verlicht indien de vrouwen in de gelegenheid worden gesteld om zich in huishoudelijken arbeid te bekwaamen. Er is een groote nood aan huishoudpersoneel, en op dit gebied is voor de vrouw veel te doen. Er zijn verzoeken uit de koloniën gekomen om goed-geschoolde huishoudkrachten te sturen. Zelfs is uit Amerika aangeboden passagegeld te zenden voor een geschikte dienstbode.

Er melden zich dan ook bij de Engelsche arbeidsbeurzen al meer vrouwen voor huiselijke diensten aan. Evenwel is de groote moeilijkheid steeds, dat zij nagenoeg nooit bereid zijn zich te verhuren voor „dag en nacht” en alleen in dagdienst willen gaan. Een andere moeilijkheid is, dat een groot percentage

dergenen, die zich aanmelden, door het feit, dat zij gedurende den oorlog oorlogswerk verricht hebben, niet voldoende voor huiselijken arbeid zijn geschoold. Men heeft dan ook reeds in vele steden des lands inrichtingen geopend om dienstboden gedurende dertien weken een huishoud-cursus te laten doormaken. Ook poogt men te Londen op te richten een tehuis voor dienstboden, die wél voor dagdiensten willen uitgaan, doch in hun dienst niet overnachten.

Voor wie een huwelijk beschouwt uit het oogpunt van „geborgten-zijn” (en je hebt, helaas, genoeg meisjes die dit doen) is er nog een andere uitkomst. De Amerikaansche „Ladies Home Journal” plaatst een huwelijksadvertentie op groote schaal voor de mannen van Alaska. Er zijn daar n.l. heel wat meer mannen dan vrouwen, zoodat de mannen, als ze trouwen willen, wel een kleurlinge tot levensgezellin moeten kiezen.

Toch zegt het Amerikaansche blad, dat de mannen van Alaska moeilijk te veroveren zijn. Ze hebben al zooveel doorgemaakt en zooveel alleen opgeknapt, dat ze alleen willen trouwen als ze weten, dat dit levensverbetering voor hen beteekent. Iets, waarin ze schoon gelijk hebben, vind ik. Maar besluiten ze tot den grooten stap, dan hebben ze ook alle kwaliteiten, die noodig zijn om een goede echtgenoot te worden.

Gelukkig raadt het blad niet aan dat de meisjes als huwelijkscandidate naar Alaska zullen gaan, om daar de vrouw te worden van den eerste den beste, die haar hebben wil.

Het zegt alleen: ga naar Alaska, zoek er een betrekking als leerares, verpleegster, dienstbode, huishoudster, kamermeisje, stenografiste en de rest komt vanzelf.

In 1919 heeft het blad over dit onderwerp ook al eens geschreven. Een stroom van brieven en trouw-lustigen was het resultaat.

Er wordt, naar aanleiding van bovenstaande, beweerd, dat ook in onze eigen koloniën veel mannen ongetrouwd blijven, omdat er geen huwbare meisjes zijn. Zou 't waar wezen? Indien al ja, dan hoop ik toch dat dit niet het allereerste motief zal zijn, dat onze christenmeisjes naar Indië drijft.

J. M. W.—W.

